

Kerkdiensten Bonifaciuserk

Omdat niet bekend is wanneer er weer kerkdiensten zijn met bezoekers in de kerk staat op deze pagina's, zoals gewoonlijk, het volledige overzicht van de diensten.

De kerkdiensten zijn tot nader order alleen te beluisteren via de website:

www.bonifaciuserkmedemblik.nl

of later terug te luisteren via:

www.kerkdienstgemist.nl > Noord-Holland > Medemblik.

De collectedoelen kunt u natuurlijk steunen door uw bijdrage over te maken:

diaconie: NL13 RABO 0132 4033 66

kerk: NL32 RABO 0333 0129 92

zondag 7 februari aanvang 10.00 uur.

voorganger: mevr. ds. H. Boot.

collecte: Diaconie: Avondmaalsdoel: Vluchtelingenkinderen,
Kerk: Energiekosten.

zondag 14 februari aanvang 10.00 uur.

voorganger: mevr. ds. H. Boot.

collecte: Diaconie: Open Doors,
Kerk: Algemene kosten.

zondag 21 februari aanvang 10.00 uur.

voorganger: mevr. ds. H. Boot.

collecte: Diaconie: Kerk in Actie Werelddiaconaat,
Kerk: Klein onderhoud.

Onderweg, februari – maart 2021

zondag 28 februari aanvang 10.00 uur.

voorganger: mevr. ds. H. Boot.

collecte: Diaconie: Kerk in Actie Missionair werk Nederland,
Kerk: Kerkmuziek.

zondag 7 maart aanvang 10.00 uur.

voorganger: ds. R. Wattel uit Hoofddorp.

collecte: Diaconie: Kerk in Actie Missionair werk Nederland,
Kerk: Onderhoud tuin en terrein.

zondag 14 maart aanvang 10.00 uur.

voorganger: mevr. ds. H. Boot.

collecte: Diaconie: Voedselbank,
Kerk: Klein onderhoud.

zondag 21 maart aanvang 10.00 uur.

voorganger: ds. O. van Dongen uit Amsterdam.

collecte: Diaconie: Kerk in Actie Werelddiaconaat
Indonesië,
Kerk: Energiekosten.

zondag 28 maart aanvang 10.00 uur.

voorganger: ds. B. Seelemeijer uit Heerhugowaard.

collecte: Diaconie: PKN Jong protestant JOP,
Kerk: Generale Kas, predikantstraktementen.

Van de predikant

Allereerst...

Rond de feestdagen kwamen er veel goede en mooie Medemblikse wensen naar mij toe. Dat is hartverwarmend. Allereerst dus daarvoor mijn hartelijke dank. En het is in de eerste dienst van 2021 al gezegd, maar toch ook nu: Voor u, voor jou, voor hen die je lief zijn, alle goeds en zegen gewenst voor de tijd die komt.

Met elkaar hopen we op een jaar, waarin we elkaar weer ontmoeten zoals we graag willen. Samen in de kerk, samen aan de koffie,

Onderweg, februari – maart 2021

samen in gesprek. En de wereld vrediger, veiliger, zorgzamer voor ons allen. Iets dichterbij de droom van God...

En dan...

Op het moment, dat deze woorden worden geschreven, zijn we opnieuw op zondag alleen online. De diensten zijn weer alleen te beluisteren. Ook een kleine groep kerkgangers was en is kwetsbaar. Vaak bleven kerkleden al - heel begrijpelijk - uit zichzelf thuis. Gezien de ontwikkelingen rond het coronavirus en de gegeven adviezen heeft de kerkenraad besloten om zo veel mogelijk het risico op besmetting te vermijden. In het vertrouwen op 'beter' en na ons geduldig wachten en volhouden.

En dus...

Telkens overwegen we als kerkenraad wat wijs is. Wat doen we wel en wat doen we niet. En hoewel onze verantwoordelijkheid niet vergelijkbaar is met die van de regering, is het herkenbaar dat we ons steeds weer moeten aanpassen aan de omstandigheden. We kunnen niet anders. Op een aantal punten moeten we onze kerkelijke plannen en gebruiken uitstellen.

Ten eerste. Er kwam de laatste weken goed nieuws: drie gemeenteleden hebben aangegeven als ambtsdrager beschikbaar te zijn voor kerkenraad en gemeente. Aanvankelijk was de datum voor de bevestiging gepland op 7 februari a.s. Dit wordt uitgesteld. Een bevestiging of herbevestiging moet temidden van de gemeente plaatsvinden. Dat kan nu niet. We zoeken nog naar een eventuele mogelijkheid. U hoort daar zeker meer van.

Ten tweede. Zondag 21 februari is de eerste zondag in de veertigdagentijd. We zijn gewend om in deze tijd voor Pasen ook op de woensdagen samen te komen. Een korte vesper en een eenvoudige maaltijd in de Bonfoyer. Vooralsnog heeft de kerkenraad besloten de vespers en uiteraard ook de maaltijden niet door te laten gaan. Op één van deze woensdagen werden ook de leden van de Thomasgemeente uitgenodigd. Helaas kan ook dat dit jaar dus niet.

Onderweg, februari – maart 2021

Ten derde. Graag zou de kerkenraad een dagdeel in de week de Bonifaciuserk open willen zetten, onder de aanduiding 'Open kerk'. Ieder van buiten en binnen de kerk kan dan binnenlopen voor een kop koffie of thee, even in gesprek, een moment van stilte, het aansteken van een kaarsje in het stilte centrum of als je gewoon er even uit wilt, even niet alleen... Er zijn al enkele mensen, die als vrijwilliger dan in de kerk aanwezig willen zijn. En je kunt nog steeds als gastvrouw of gastheer aanmelden. Wanneer we open kunnen blijven echter onzeker. U hoort het als het kan.

Ten vierde. Enige tijd geleden is de vraag gesteld naar een voorbedenboek, zodat gemeenteleden het kunnen aangeven als er mensen of situaties zijn, waarvoor zij tijdens de gebeden in de dienst aandacht willen vragen. Al eerder is dat in de diensten gebruik geweest en ook weer gestopt. Het is waardevol genoeg om het opnieuw op te pakken. Het voorbedenboek zal dan bij de ingang van de kerk liggen. We moeten het nu helaas nog even uitstellen, maar het komt er zeker.

Naast uitstel zijn er ook zaken, die wél doorgaan en waaraan op een constructieve manier wordt gewerkt.

Er is uitgebreid onderzoek gedaan naar de mogelijkheden van restauratie van het kerkgebouw. Er liggen meerdere doordachte voorstellen. Er is één plan, dat voorkeur heeft. Het zijn stevige stappen in de goede richting. Wordt vervolgd dus.

Daarnaast zijn de leden van de 'denktank' over het beheer van het kerkgebouw voortvarend aan het werk gegaan. Zij oriënteren zich op mogelijkheden om het beheer uit handen te geven mét behoud van onze activiteiten als kerkelijke gemeente, als Stichting Bonifaciuserk en als Stichting Pieter Backer-orgel. De taak van de denktank is kort, maar intensief. Eind maart zien we hun adviezen tegemoet.

En ook nog...

Nogmaals vragen we uw creatieve aandacht voor de mogelijke 'vacatures'. Vacatures is een werelds woord. Je kunt kerkelijk ook zeggen: alle dingen die we doen, kleine en grotere taken, nodige en spontane acties, helpende handen voor één keer of vaker, er even zijn voor elkaar, aandachtsmoment, kopje koffie zetten en alles wat je

Onderweg, februari – maart 2021

verder nog kunt bedenken. En voel het niet als een 'moeten', maar als een 'mogen', zoals iemand die iets met plezier doet.

Tussen de 'vacatures' - toch maar weer even dit woord - staat er één die ik er nogmaals uit wil lichten: we hebben een nieuwe **ledenadministrateur m/v** nodig. Al enige tijd geleden heeft Nelly An Bos aangegeven te willen stoppen. Tot nu toe hebben we nog niemand gevonden. Mocht je bij het lezen van deze oproep in de vorige Onderweg hebben getwijfeld of je het zelf zou kunnen... of iemand die je kent die misschien... Aarzel niet als je meer wilt weten of kom gewoon even vragen wat het werk inhoud. We hopen op nieuwsgierigheid.

Met het oog op de tijd 'dat alles weer kan' kunnen we u, jou, jullie en iedereen aan mooie activiteiten helpen. Als kerkenraadslid, als koster, als organist of pianist, als gastheer of gastvrouw, als musicus of zanger, als bijbellezer of meedenker, als contactpersoon in de wijk, als koffie- of theeschenker, als autorijder, als klusvrouw of -man, als bakker, als verhalenverteller of hobby-verteller en wat al niet meer. En je mag natuurlijk ook gewoon komen genieten van dit alles. Het zal straks allemaal weer mogen. Na geduld en corona-voorzichtigheid wacht er nieuwe tijd van 'samen'.

En meer...

In deze tijd - en vaak rond speciale tijden - staat nogal eens de profeet Jesaja op het bijbelse lees- en preekrooster. En vaak denk ik dan: het had niet beter gekund... Onvermoeibaar heeft deze profeet naast zijn mensen gestaan, meegeleefd, hen kritische toegesproken, bemoedigd en getroost, hoop en uitzicht geboden en gewezen op toekomst.

De woorden van Jesaja omvatten echter meerdere generaties.

Onderzoeken naar de oorsprong van zijn boek brachten drie delen c.q. drie periodes van de geschiedenis van Israël aan het licht. De eerste periode vóór de ballingschap, de tweede tijdens en de derde ná de ballingschap in Babel.

De rode draad in het eerste deel is, dat Jesaja zijn mensen dichtbij de Eeuwige wil houden, hen ziet afglijden en hen dus intens wijst op het

Onderweg, februari – maart 2021

goede denken en doen. Het zijn de woorden van de oorspronkelijke profeet.

Elke profeet had leerlingen, die in zijn visie verder dachten en profeteerden. Zo ook Jesaja. En zo wordt het tweede deel van het bijbelboek Jesaja aan één van zijn leerlingen toegeschreven en derde deel weer aan een andere leerling.

De rode draad van het tweede deel is volhouden in een vreemde omgeving, in een onvrije tijd, in gemis en verlangen naar beter. En het derde deel schetst teleurstelling én hard werken én Gods belofte van toekomst, een toekomst, om aan te werken en naar toe te leven. Zo schreven leerlingen van Jesaja in de lijn van hun leermeester. Net als hij schreven zij ten dienste van de mensen om hen heen en in hun eigen tijd. En dat maakt de inhoud van die oude woorden zo waardevol en tijdloos. Met hun zeggingskracht omvatten ze de tijden en bereiken ze ook ons. Om mee te leven, kritisch te zijn, te bemoedigen, te troosten, hoop en uitzicht en toekomst te zien.

In de bijbel is het een bekend gegeven, dat er meerdere handen hebben geschreven aan bijbelboeken. Een mooi voorbeeld vinden we bij de evangelist, die het komende jaar veel op de leesroosters staat, Marcus. Zijn evangelie is verdeeld in 16 hoofdstukken. Het laatste is het paasverhaal van het lege graf en wat er gebeurt na de opstanding. Maar het is niet allemaal Marcus...

Oorspronkelijk stopten zijn woorden met vers 8 van hoofdstuk 16. Vrouwen vluchten angstig en geschrokken bij het lege graf van Jezus vandaan. En 'ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden'.

Bij een latere redactie van het evangelie vond men dat 'te weinig, te vreemd'. En er werd een deel van het gaande verhaal aan toegevoegd. Toch - en het komt vast nog wel eens ter sprake - toch klinkt die oorspronkelijke eindzin in mijn oren spannender, opener, zoekender... want waarom eindigt Marcus zelf nu juist zó? We krijgen de tijd. Veel Marcus dit kerkelijke jaar.

En als...

Ondanks corona-beperking en met alle voorzichtigheid gaat het pastoraat in deze tijd voor een deel gewoon door. Want het leven gaat door, vreugde en verdriet gaan door. Waar het beloofd is, neem

Onderweg, februari – maart 2021

ik zelf contact met mensen op. Waar het nodig of gewenst is, zien en spreken wij elkaar thuis, weliswaar wat minder vaak dan in andere tijden... Maar nogmaals in alle voorzichtigheid kan het. Dus aarzel niet als je zorgen of vragen hebt of hoe dan ook graag een bezoek wilt. Het kan.

En wat ook kan en waardevol is, is op afstand met elkaar meeleven, voor elkaar bidden. Omdat vreugde én verdriet beide doorgaan...

Het is al eerder in de Onderweg vermeld, maar toch nog maar een keer. Pastoraal is ook de 'Stichting Hulpverlening Westfriese Kerken' actief. De mensen van deze stichting bieden in onze regio hulp aan, een gesprek, begeleiding in moeilijke situaties en in tijden van crisis. Zij zijn te bereiken via het telefoonnummer 0229-271684 van de Stichting Hulpverlening vanuit de Westfriese Kerken.

En tot slot...

We leven in een woelige wereld, in een onzekere tijd.

In een soms woelig Medemblik wijzen de kerktorens onverstoorbaar naar de hemel.

In vrijwel lege kerken zoeken wij God en elkaar en proberen we afstand te overbruggen.

Dat houden we vol. Hoe wankelend of haperend soms ook.

In vertrouwen doen we wat moet en kan. Om er te zijn voor elkaar, voor de stad en voor wie het in de wereld minder goed heeft.

In geloof blijven we kerk, met elkaar, met de stad, met de kerken in de wereld.

In Gods liefde mogen we ons gedragen voelen. Wetend dat gedeelde liefde wonderen doet.

In alle tijden.

In dát licht zien we elkaar weer.

Met een groet,
Hetty Boot.

Reina Hoekstra reikt een gedicht aan als een droom, een gedicht over de kerkdienst.

Laten we - nu kerkbanken zo goed als leeg zijn - die droom bewaren, tot het geen droom meer is, maar feestelijke realiteit.

Onderweg, februari – maart 2021

Kerkdienst

En als ik zondag in de kerkbank zit,
dan kijk ik door het hoge raam naar buiten.
De zon speelt door de kleine groene ruiten
en tovert takken op de muren, zwart en wit.

De dominee spit in uw rijke grond,
en werpt het goud met schoppen vol naar boven.
Het vuur, dat in de harten steeds wil doven,
steekt hij weer met zijn woorden aan, als met een lont.

En aan het eind, als wij verwachtend staan,
stromen uw zegeningen door zijn handen.
Uw aangezicht verheft zich langs de wanden
en vrede breekt in onze harten juichend baan.

Strek nu uw vaderarmen naar ons uit.
Wil heel ons leven voor ons blijven zorgen,
van iedere maandag tot aan iedere zondagmorgen.
Tot Gij, voor eeuwig heer, ons in uw armen sluit.

E. IJskes-Kooger

Dagelijks leesrooster

februari:

06 zaterdag	Psalm 83	Strijdlied
07 zondag	Marcus 1:35-45	Beterschap!
08 maandag	Marcus 2:1-12	Wie kan zonden vergeven?
09 dinsdag	Marcus 2:13-22	Eetgewoonten
10 woensdag	Psalm 44	Wat merk je van Gods trouw?
11 donderdag	Marcus 2:23–3:6	Heer van de sabbat
12 vrijdag	Marcus 3:7-19	Goed nieuws verspreiden
13 zaterdag	Psalm 32	Biecht
14 zondag	Joël 1:1-14	Vertel het door
15 maandag	Joël 1:15-20	Verlangen naar de dag van de heer?

Onderweg, februari – maart 2021

16 dinsdag	Joël 2:1-11	Machtsvertoon
17 woensdag	Joël 2:12-17	Iedereen moet meedoen
18 donderdag	1 Petrus 2:11-17	Vrijheid
19 vrijdag	1 Petrus 2:18-25	Christelijke assertiviteit
20 zaterdag	1 Petrus 3:1-12	Gelijkwaardig
21 zondag	1 Petrus 3:13-22	Hoop doet leven
22 maandag	1 Petrus 4:1-11	Anders zijn: gericht op anderen
23 dinsdag	1 Petrus 4:12-19	Vuurproef
24 woensdag	1 Petrus 5:1-14	De Heer is je herder
25 donderdag	Psalm 38	Roep om hulp
26 vrijdag	2 Petrus 1:1-11	Inspanningsverplichting
27 zaterdag	2 Petrus 1:12-21	Blijf waakzaam
28 zondag	Psalm 99	Koninklijke waardigheid

maart:

01 maandag	2 Petrus 2:1-10a	Zonde blijft niet onbestraft
02 dinsdag	2 Petrus 2:10b-22	Honden en varkens
03 woensdag	2 Petrus 3:1-9	Geen traagheid, maar geduld
04 donderdag	2 Petrus 3:10-18	Uitzien naar gerechtigheid
05 vrijdag	Psalm 19	Natuur-wet
06 zaterdag	Jozua 1:1-9	Opvolgen
07 zondag	Jozua 1:10-18	Mobilisatietijd
08 maandag	Jozua 2:1-14	Op de wallen van Jericho
09 dinsdag	Jozua 2:15-24	De rode draad
10 woensdag	Psalm 126	Een droom wordt werkelijkheid
11 donderdag	Jozua 3:1-17	Stilstaand water
12 vrijdag	Jozua 4:1-14	Een steen bijdragen
13 zaterdag	Jozua 4:15–5:1	Vertel het aan de kinderen
14 zondag	Jozua 5:2-12	Inhaalslag
15 maandag	Jozua 5:13–6:14	Omlopen
16 dinsdag	Jozua 6:15-27	De muur valt
17 woensdag	Jozua 7:1-15	Wat ging er fout?
18 donderdag	Jozua 7:16-26	Straf op de zonde
19 vrijdag	Jozua 8:1-13a	List
20 zaterdag	Jozua 8:13b-29	Overwinning
21 zondag	Jozua 8:30-35	Voorleesdag
22 maandag	Jozua 9:1-15	Misleid
23 dinsdag	Jozua 9:16-27	De eed blijft geldig

Onderweg, februari – maart 2021

24 woensdag	Jozua 10:1-15	De zon blijft schijnen
25 donderdag	Jozua 10:16-28	Verslagen koningen
26 vrijdag	Jozua 10:29-43	Veldslagen
27 zaterdag	Jozua 11:1-15	In opdracht van God
28 zondag	Marcus 11:1-11	Erepalmen
29 maandag	Marcus 11:12-26	Het gaat om de vruchten
30 dinsdag	Psalms 118	Getuigenissen in juichstemming
31 woensdag	Marcus 14:1-11	Weet je wel wat dat kost!

Inleveren kopij 'Onderweg'

Voor het volgend nummer kunt u uw kopij insturen tot en met

donderdag 18 maart inleveren

via het bekende e-mailadres:

onderweg@bonifaciuskerkmedemblik.nl

Het volgend kerkblad zal rond 26 maart verschijnen.

Komende inleverdata:

do. 6 mei inleveren

verschijnen rond 14 mei

do. 24 juni

verschijnen rond 2 juli

Waarover spraken zij in de kerkenraad van 7 december 2020 en 18 januari 2021?

Na de Algemene punten zoals de opening, rondje in de kerkenraad, mededelingen en ingekomen en uitgaande stukken, behandelen we notulen en nieuws uit de verschillende commissies.

Daarna volgen de besprekingspunten. In de vergadering van 7 december bespraken we de komende kerkdiensten. De gezamenlijke dienst met Opperdoes werd afgezegd en toen besloten wij om in de Bonifaciuskerk een dienst te houden met ds. Hetty Boot als voorganger. Ook hebben we de lijst met diverse werkzaamheden en de aanspreekpunten besproken. Die lijst is in de vorige Onderweg gepubliceerd en we hebben de vacatures besproken en die lijst is ook in de Onderweg van december-januari verschenen.

Onderweg, februari – maart 2021

In het vervolg op de adviezen op de gemeenteavond is er een kleine denktank gevormd om de mogelijkheden in kaart te brengen. In die denktank hebben Jan Pieter Reinstra, Laura van Bergen en Folkert Bloemhof plaatsgenomen. In maart zullen zij dan de kerkenraad op de hoogte brengen van hun bevindingen.

In de kerkenraadsvergadering van 18 januari is de restauratiecommissie, bestaande uit Kees van Noorloos, Kees Breebaart en Rob van der Heijden bij het begin van de vergadering aanwezig geweest om uitleg te geven van de stand van zaken. Over enkele maanden hopen de plannen dan wat concreter te worden.

Ook deze keer kwamen de kerkdiensten weer ter sprake en we namen het besluit om weer online diensten te gaan houden in verband met de aangescherpte maatregelen. De bevestigingsdienst die gepland stond op 7 februari gaat voorlopig niet door. Het bevestigen van ambtsdragers moet temidden van de gemeente en dus plannen we dat later in het jaar.

We maakten afspraken over de jaargesprekken die gehouden worden om de ambtsdragers de gelegenheid te geven om te vertellen hoe ze het werk in de kerkenraad ervaren. Deze gesprekken vinden in een heel kleine sessie plaats en het verslag gaat alleen naar de betrokkene van het gesprek.

Verder heeft ds. Hetty Boot informatie gegeven over haar werkuren. De kerkenraad gaat een mogelijkheid onderzoeken om het kerkschoonmaken uit handen te geven. De groep vrijwilligers wordt steeds kleiner en ouder en er blijven nog genoeg taken voor de kerkleden over.

We eindigen de vergadering met Algemene punten zoals de rondvraag en de sluiting.

Op 15 februari is er weer een kerkenraadsvergadering.

Postadressen verpleeg- en ziekenhuizen

Dijklander Ziekenhuis, Postbus 600, 1620 AR Hoorn.
Nicolaas Verpleeghuis, Azalealaan 18, 1614 SN Lutjebroek.
AMC, Postbus 22660, 1100 DD Amsterdam.
VU Medisch Centrum, Postbus 7057, 1007 MB Amsterdam.
MCA, Postbus 501, 1800 AM Alkmaar.
GGZ-Hoorn, Maelsonstraat 1, 1624 NP Hoorn.
Lindendael, Koepoortsweg 35, 1624 AB Hoorn.
Watermolen Abbekerk, Wipmolenstraat 10, 1657 AT Abbekerk.
Woonzorgcentrum Waterpark, Uiverstraat 1, 1671 EL Medemblik.
Huize Almere, Burg.Pierhagelaan 2, 1674 PB Opperdoes.

Ingezonden

Wie alleen loopt....

Wie alleen loopt raakt de weg kwijt,
Alleen uit de gemeenschap komt de wijsheid,
Eén hand alleen kan geen touw om een bundel knopen.

Wie alleen loopt raakt de weg kwijt.
Wie dan valt, heeft niemand om haar te helpen.
Wie dan schreeuwt, heeft niemand die haar hoort.
Wie alleen loopt, gaat gebukt onder haar last.
Niemand deelt haar vreugde, niemand haar verdriet.

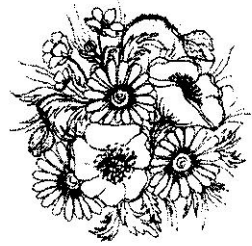
Wie alleen loopt raakt de weg kwijt.
Ze heeft maar twee voeten
Ze heeft maar twee armen.
Ze heeft maar twee ogen.

Maar in de gemeenschap
Heeft ieder duizend handen,
Heeft ieder duizend voeten,
Loopt niemand ooit alleen.

Patrice Kayo uit Kameroen
Ingezonden door Wil Zeldenrust.

Kort verslag van de liturgische schikkingen in 2020

Door de coronapandemie (sinds maart 2020) zijn alleen de volgende schikkingen gerealiseerd, dit omdat de kerk een poos gesloten is geweest en de diensten alleen maar digitaal te volgen waren zonder beeld:

- De beide oecumenische diensten op 29 januari en 27 september.
- De Gedachteniszondag en Advent en Kerst.

Soms hebben de Floris-en Pinkstergroep samengewerkt, omdat niet iedereen altijd aanwezig was of kon zijn.

Alle schikkingen met toelichting staan weer op de website van de kerk en leveren fraaie plaatjes op. Zoekt u de site eens op, het is echt de moeite waard om de foto's met toelichting te bekijken.

Helaas kon ons geplande uitje (door Hannie bedacht) i.v.m. ons 22-jarig bestaan in 2020 eveneens niet doorgaan door....., maar we houden het gewoon te goed en we blijven hoopvol!

Normaal komen de beide groepen in januari bij elkaar om het afgelopen jaar te evalueren en het rooster voor het komende jaar te bespreken, maar ook dat kon natuurlijk niet doorgaan.

Toch hopen we ergens dit jaar de dienst weer te kunnen ondersteunen met onze schikkingen.

Mocht u belangstelling hebben om ook eens met bloemen te werken in combinatie met het kijken naar een tekst uit de bijbel, dan bent u van harte welkom. We komen nog steeds mensen te kort.

Voor nu, een hartelijke groet namens Corrie, Scheltje, Ina, Laura, Greet, Hannie en Wil.

P.S.

Corrie en Scheltje zouden graag wegens gezondheidsredenen willen stoppen. Ze vinden dat wel jammer, want ze hebben het altijd met veel plezier gedaan, dus wie komt ons versterken?

Opvolger Nieuwe Bijbelvertaling gaat NBV21 heten

De nieuwe versie van de Nieuwe Bijbelvertaling uit 2004 (NBV) is nu vrijwel gereed en verschijnt dit najaar.

‘De naam ervan is NBV21’, zegt directeur Rieuwerd Buitenwerf van het Nederlands en het Vlaams Bijbelgenootschap. ‘De NBV21 is een verbeterde versie, dankzij duizenden reacties van bijbellezers en nieuwe wetenschappelijke inzichten. De kwaliteit en sterke kanten van de NBV komen in de NBV21 nog scherper naar voren.’

‘We bedanken de kerken en de duizenden bijbellezers die sinds 2004 op de NBV hebben gereageerd en hun inzichten en verbeteringsuggesties met ons hebben gedeeld’, aldus Buitenwerf. ‘Hun input gecombineerd met onze vertaalexpertise maakt de nieuwe versie beter, krachtiger en consistent. We hebben stap voor stap gewerkt aan een vertaling die al het goede van de NBV combineert met alles wat nog beter kon. Het resultaat is een vertaling die vertrouwd voelt én tegelijk als nieuw. De NBV21 is prettig leesbaar, bevat mooi Nederlands en brengt bijbellezers dicht bij de bron.’ Met twee miljoen verkochte exemplaren is de NBV de meest gebruikte bijbelvertaling in het Nederlandse taalgebied. In 2016 werd de NBV door het Nederlandse publiek verkozen tot het ‘Belangrijkste Boek’. Het Bijbelgenootschap riep bij de verschijning ervan bijbellezers op om deze vertaling te gebruiken en reacties in te sturen. Ook beloofde het Bijbelgenootschap om na verloop van tijd met een verbeterde editie te komen.

Veranderingen

Het Bijbelgenootschap heeft drie jaar gewerkt aan de NBV21. Alle binnengekomen suggesties zijn zorgvuldig beoordeeld. Elk vers is opnieuw aan de brontekst getoetst, waardoor de vertaling aan kwaliteit heeft gewonnen. Zo is er meer consistentie tussen verschillende teksten, zijn thema’s en verbanden duidelijker gemaakt en is het Nederlands waar nodig verbeterd. In de NBV21 zijn circa twaalfduizend wijzigingen te vinden. Bovendien valt een andere vernieuwing op: ‘eerbiedshoofdletters’: hoofdletters in persoonlijke voornaamwoorden die verwijzen naar God, Jezus en de heilige Geest.

Website met nieuwsbrief, special en voorpublicatie

Op de website nbv21.nl staan achtergrondinformatie en voorbeelden van wijzigingen, met uitleg. Er kan ingetekend worden op een nieuwsbrief. Ook is gratis een NBV21-editie van het vakblad *Met Andere Woorden* aan te vragen. Deze special belicht het werk aan de NBV21, interviewt betrokken experts en laat zien hoe uniek het is dat de respons van lezers verwerkt is. Voor professionals die complete hoofdstukken uit de NBV21 willen lezen, is een voorpublicatie op aanvraag beschikbaar.

De complete tekst van de NBV21 is naar verwachting begin 2021 vastgesteld. Daarna zal die worden klaargemaakt voor druk en digitale publicatie in het najaar van 2021.

Bron: Nederlands Bijbelgenootschap.

Overgenomen uit de nieuwsbrief van de Protestantse Kerk in Nederland

Voor de generale synode schreef prof. dr. Maarten Wisse een nota over het geloofsgesprek met de titel ‘De Bijbel in midden’. Een bevriende predikant stuurde naar aanleiding daarvan een berichtje naar Wisse met een vraag. Een vraag die volgens Wisse meteen duidelijk maakt waar het op dit moment over moet gaan als het gaat om bijbellezen in kerken, en ook daarbuiten.

Een vraag ook die de zaak meteen op spanning zet. Ik citeer de app: *“Je signaleert in de nota een crisis in catechese, en een opkomende vrijetijds- en gevoelscultuur. Die herken ik. En in mijn waarneming leidt dat tot ernstige onbekwaamheid om geloofsgesprek te voeren c.q. Bijbel te interpreteren. Is er een begaanbare weg zonder de bereidheid van mensen om iets te leren?”*

Eerst zal ik teruggrijpen op de nota om duidelijk te maken wat ik bedoel met de crisis in de catechese, of preciezer een crisis in de catechetische cultuur in combinatie met de opkomende vrijetijds- en gevoelscultuur. Maar vervolgens gaat het natuurlijk over de slotvraag: Is er een begaanbare weg zonder de bereidheid van mensen om iets te leren?

Onderweg, februari – maart 2021

Het verdwijnen van de catechetische cultuur

Ontwikkelingen in de kerk staan nooit los van ontwikkelingen in de cultuur. De kerk is in de afgelopen eeuw beslissend van positie veranderd. Haar positie is verschoven van een centrale plek in de cultuur naar een positie aan de zijlijn. Die centrale plek in de cultuur betekende dat kerken als vanzelf aanspraak konden maken op een rol in de opvoeding. De kerk had macht, want ze had de sleutel in handen tot eeuwig heil. Vanuit die positie kon ze de mensen ook bijbrengen wat ze over het geloof moesten weten. Kerken voedden gelovigen op tot goede deelnemers aan het kerkelijk en maatschappelijk leven. Daar hoorde kennis bij en daarom catechese.

De catechetische cultuur strekte zich veel verder uit dan alleen een wekelijks uur catechese voor de jeugd. Het ging om alle aspecten van het leven waarin jongeren en latere volwassenen in de wereld van geloof en kerk werden ingevoerd. Ik noem het ook een catechetische cultuur omdat heel veel onderdelen van het kerkelijke leven op de catechetische elementen in het kerkelijke leven voortbouwden. Een preek waarin kennis van bijbelverhalen verondersteld wordt, is van een catechetische cultuur afhankelijk. Een liturgie volgens de mores van de klassieke liedcultuur wordt totaal niet begrepen als er geen catechetische cultuur mee gepaard gaat. Het idee 'dat de mensen het maar moeten leren want het is zo mooi' is totaal bepaald door een catechetische cultuur waarin de kerk nog een machtsfactor is.

De catechetische cultuur is in veel gemeenten binnen de Protestantse Kerk aan het verdwijnen of is al verdwenen. In sommige gemeenten is kerkelijke catechese helemaal van de radar verdwenen. In veel andere gemeenten is catechese al lang niet meer primair gericht op het bijbrengen van kennis. In gezinnen is in heel veel gevallen de catechetische cultuur afwezig of drastisch van vorm veranderd. Er wordt lang niet meer overal dagelijks uit de Bijbel gelezen.

De teloorgang van een catechetische cultuur heeft enorme gevolgen voor het geloofsleven, het geloofsgesprek en het besturen van de Protestantse Kerk. Kennis van de inhoud van het geloof, van bijbelverhalen en van theologische tradities neemt in snel tempo af. De tijd waarin je als voorganger achteloos naar bijbelverhalen kon verwijzen om een tekstgedeelte in een breder verband te plaatsen, is in veel gemeenten voorbij. De manieren waarop we geloofsgesprekken met elkaar voeren, verandert. Niet langer knopen we als vanzelf aan bij vaste kaders die we in onze geloofsopvoeding hebben meegekregen.

Onderweg, februari – maart 2021

De catechetische cultuur van de afgelopen eeuwen zal niet meer terugkeren op plaatsen waar ze verdwenen is. We kunnen er over treuren, maar dat heeft geen zin. Het is een kans: om opnieuw en op andere manieren de wereld van het geloof te ontdekken. Een kans ook om los te komen van oude patronen van spreken en denken binnen de kerk.

De teloorgang van de catechetische cultuur is niet per se een kerkelijk verschijnsel. Het is een cultureel verschijnsel. Nog even daarnaar kijken kan ons helpen om de diagnose scherper te stellen. Onze omgang met kennis is heel dubbelzinnig, streng gekoppeld aan de verschillende levenssferen. Enerzijds: op veel gebieden van het leven proberen we tegenwoordig met een minimum aan kennis toe te kunnen. Wie van u leest de handleiding bij de nieuw iPhone? Juist, bijna niemand. Leercurves zijn kort. Anderzijds zitten opleidingen vol met stof waarvan leerlingen tot op grote hoogte de relevantie niet kunnen zien, vooral in het lager en middelbaar onderwijs. Scholen zijn op dit moment de belangrijkste plekken waar jonge mensen getraind worden zich in een structuur te voegen die geen onmiddellijke relevantie of rationaliteit heeft. Waarom moet je spelling leren als de computer dat ook kan? Waarom moet je leren rekenen als je rekenmachine het ook kan? De enige verantwoording die de overheid, jazeker, pure macht, zelfs voorbij de mening van de ouders!, aflegt over ons huidige schoolsysteem is: het is belangrijk voor je toekomst! Daardoor handhaaft de school zich in de ruimte van de zaken die van levensbelang zijn. De meeste mensen, de leden van de Tweede Kamer voorop, vinden die dwang tot kennis heel normaal.

Religie is entertainment

Maar in de kerk is die dwang tot kennis omstreden. Hoe komt het nu ten principale dat die catechetische cultuur in de kerk verdwenen is of verdwijnt? Dat komt doordat de urgentie van de geloofswerkelijkheid afneemt. Die constatering kun je uiteraard ook inzetten als een soort thermometer. Als in jouw gemeente de betrokkenheid op catechese en kennis van de Bijbel afneemt, neemt dus kennelijk in de harten van je gelovigen de urgentie van de geloofswerkelijkheid af. En dus kun je je vervolgens afvragen hoe dat komt. Komt het misschien doordat elke preek in enigerlei vorm als kernboodschap heeft: alles sal reg kom?

De afname van de urgentie van de geloofswerkelijkheid heeft in heel veel gemeenten al lang plaatsgevonden. Religie is verschoven van de wereld van het dagelijks voedsel naar de wereld van het entertainment. Als je niet eet, ga je dood. Als je niet gelooft, ga je naar de hel. Binnen zo'n context heeft religie een ultieme urgentie en dus is ook een catechetische cultuur vanzelfsprekend. Maar op heel veel plaatsen vervult religie die rol al heel

Onderweg, februari – maart 2021

lang niet meer en dus is daarom de simpele vraag aan de orde: waarom zou ik naar de kerk gaan? Van mijn baas hoeft het niet, naar de hel ga ik niet, hoe ik leef zoek ik zelf wel uit, dus welke redenen zou ik nog meer kunnen bedenken?

Als iemand wel gaat, is het antwoord in de meeste gevallen: omdat daar voor mij iets te halen valt. En daarmee zijn we bij de opkomst van de ervaringscultuur. Geloven is nuttig omdat het ons iets te bieden heeft en wat het ons biedt is de ervaring van God. Daar horen troost bij en bemoediging als primaire wensen. Meer dan de helft van de preken heeft ook dat doel. De reacties zijn er dan ook naar: Het was mooi! Ik heb er iets aan gehad! Dat zijn de gewenste reacties na een kerkdienst, ook bij de dominee. Niets ten nadele van die reacties trouwens, ik hoor ze ook graag. Maar ze zijn symptomatisch voor een ervaringscultuur.

Welke plek kan de Bijbel in die cultuur hebben?

Ik herhaal de vraag nog even: Is er een begaanbare weg zonder de bereidheid van mensen om iets te leren?

Is de constatering in de vraag juist? Willen mensen niets meer leren? Wie ben ik om de constatering te ontkennen? Ik heb niet dagelijks met gemeenteleden te maken. In de collegezaal heb ik allemaal theologiestudenten voor me. Logisch dat die interesse in theologie hebben. Ik heb een paar stukjes van een antwoord op de vraag, niet meer dan dat, want ik ben grotendeels een stuurman die aan wal staat. Ik gooi er een paar stellingen in:

Stelling 1: De rol van de Bijbel als kennisbron is afhankelijk van de rol van de Bijbel als heilige tekst.

Willen we aan gelovigen duidelijk maken dat de Bijbel als kennisbron de moeite waard is, dan moeten we vertrekken vanuit de overtuiging, maar niet alleen een overtuiging maar ook een belichaamde praktijk, waarin de Bijbel als heilige tekst centraal staat. De Bijbel zoals we die voor ons hebben, overleeft niet als kennisbron zonder dat er een gelovige urgentie mee gepaard gaat, onder licht en doorheen straalt. Daar zijn een paar intellectuele uitzonderingen op: mensen die de Bijbel reuze interessant vinden als cultureel fenomeen, maar dat zijn er maar weinig en ze zijn moeilijk tot een commitment aan het christelijk geloof te brengen.

De Bijbel is een heilig boek, het Woord van God. Ik bedoel dat niet alleen theologisch. Ik bedoel het net zozeer cultureel en antropologisch. De kerk is hoeder van geheimen, is hoeder van vragen op leven en dood, van goed en kwaad, en het ergste wat de kerk kan doen, is zich uit al die domeinen

Onderweg, februari – maart 2021

terugtrekken om het alleen nog maar over prettige dingen te hebben en dingen waarover iedereen het eens is.

Je hoeft maar een paar afleveringen van Game of Thrones te kijken, een of andere post-apocalyptische film te zien, rockmuziek te draaien, games te spelen of het wordt je duidelijk dat in de wereld van het entertainment de vragen op leven en dood overal present zijn. Ook al willen de meesten van u de hel waarschijnlijk liever niet meer terugzien in de kerk, toch is er met het vertrek van de hel iets verloren gegaan, niet alleen theologisch, maar ook antropologisch. Er is het inzicht teloorgegaan dat het leven fundamenteel op spanning staat en dat ons geloof daarover gaat.

Stelling 2: De rol van de kerk als verschafter van entertainment is niet in tegenspraak met de rol van de kerk als tegenover en daarom als instituut dat kennis vraagt.

Vanuit de rol van de kerk als verschafter van entertainment, is er desondanks een diepe behoefte aan kennis mits we bereid zijn te zien dat entertainment veel meer is dan alleen plat vermaak. Entertainment is ook: contact maken met je diepste angsten en je diepste vragen. Iets anders horen dus dan je prettig vindt. En van daaruit kan ook kennis weer binnenkomen. Kijk maar naar allerlei werelden van entertainment waarin kennis een enorme rol speelt. Wie zoals ik aan analoge fotografie doet (en dat doen jongeren in toenemende mate!), is bereid te leren over diafragma, sluitertijd, scherptediepte, ontwikkelen van film, afdrucken in de doka, de magie van het foto's maken. Het is simpelweg antropologisch niet waar dat een mens van nature lui is en liefst nergens moeite voor doet. Integendeel, ook in ons technologische tijdperk beulen mensen zich voortdurend af om iets te bereiken. Niet alleen in het domein van hun werk, maar ook in het domein van entertainment. En dus past de kerk daar in principe prima bij. Sterker nog: de core business van de kerk is de omgang met de grootste vragen van het leven. Het zou toch vreemd zijn als je daar geen moeite voor zou willen doen!

Stelling 3: kennis staat in onze cultuur in functie van ervaring en moet daarom ook in de kerk vanuit dat perspectief worden ingebracht.

Ik heb in het voorafgaande feitelijk voortdurend betoogd dat ook mensen vandaag wel degelijk te interesseren zijn voor kennis van de Bijbel, maar van belang is wel de volgorde in de gaten te houden. Kennis wordt vergaard in nauwe samenhang met wat ervaren kan worden en de urgentie ervan valt heel snel weg als het daarvan wordt losgemaakt. Je kunt mensen heel veel vertellen, zolang ze het gevoel hebben te weten waarom ze dit moeten weten. Wat ze eraan hebben. Om eerlijk te zijn, zo ben ik exegetisch gezien

Onderweg, februari – maart 2021

maar zeer ten dele opgeleid. In de klassieke theologieopleiding van de jaren negentig ging het toch veelal om kennis om de kennis, zeker bij de bijbelvakken. De vakken die daarop een uitzondering waren, hielden zich bezig met narratieve exegese of structuuranalyse.

Ik zeg soms tegen de studenten: als iemand over de lengte van je preek moppert, moet je aan iets anders denken dan die lengte op zich. Dat geldt ook voor een preek met veel uitleg. Als iemand zegt dat het veel uitleg is, bedoelt die persoon waarschijnlijk iets anders, namelijk dat zij of hij die uitleg niet goed met het eigen leven wist te verbinden. Iets soortgelijks geldt voor 'moeilijk'. Soms is 'moeilijk' synoniem voor 'ver van mijn bed'.

Wat betekent dat voor de praktijk? Een paar suggesties:

- Dat je met verstand met de Bijbel omgaat. De Bijbel mag een heilig boek zijn, maar dat betekent nog niet dat je mensen met elk bijbelgedeelte even effectief kunt raken. Overvraag je mensen niet. Hoe breder het publiek, hoe nauwer de band met de ervaring. En realiseer je in welke gemeente je zit. Een gemeente vol met intellectuelen in de Randstad, vraagt iets heel anders dan een gemeente op het platteland. En sommige gemeenten zijn zo veelvormig dat ze verschillende dingen tegelijk vragen.
- Dat je kenniselementen het liefst moet verweven met elementen die een beroep doen op de ervaring van de hoorders. Een preek is geen lezing met een liturgie er omheen. Het is ook niet puur een uitleg van de Schrift. Een preek is in de meeste gevallen in protestantse gemeenten het sacrament van de Godsontmoeting, juist omdat het eigenlijke sacrament ontbreekt. Dat geldt zeker niet alleen de rechtervleugel van de kerk, waar dat vaak nog functioneert. Mensen in de hele breedte van de Protestantse Kerk zoeken een ontmoeting met God in de kerkdienst. En dan kijk ik ook naar mezelf: hoeveel van onze preken zijn zo geconstrueerd dat ze die Godsontmoeting faciliteren of zelfs, al zijn we daar als protestanten vuurbang voor, organiseren?
- Dat je kenniselementen omwille van de kennis alleen in kleine kring moet presenteren. Er zijn zeker gemeenteleden geïnteresseerd in kennis om de kennis. Maar verwacht dat niet van de hele gemeente. Wees blij met een kring van een man of tien op een gemeente van een paar honderd. Dat is geen vergeefse moeite, maar een investering in het creëren en voeden van liefhebbers. Die liefhebbers kunnen dragende krachten in je gemeente zijn.

Onderweg, februari – maart 2021

Tot slot

Terug naar de beginvraag: “Is er een begaanbare weg zonder de bereidheid van mensen om iets te leren?” Het korte antwoord is: ja, er is een begaanbare weg. Daarvoor heb ik een aantal suggesties gegeven. Deze zijn nog zeker niet volledig, maar ze kunnen een eerste aanzet bieden voor een gesprek.

Actie Kerkbalans 2021

De tussenstand geteld op
maandag 25 januari:

aantal adressen: 160
geteld: 122
percentage geteld: 76,25 %

opbrengst tot 25/1: **€ 37.692,50**

